

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 4. 5. 6. Explicatur Sacrificii definitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

quo patet nomen Missæ esse ferè coævum Ecclesiæ.

Quæst. 3. Quid est Sacrificium?

Resp. Sacrificium propriè sumptum definitur à Theologis, Oblatio sensibilis soli Deo facta ad profitendum supremum ejus in omnes creaturas dominium à legitimo Ministro, rei externæ & sensibilis peculiariter consecratæ, per veram immutationem, & destructionem rei oblatae. Colligitur hæc definitio ex sancto Thoma 2. 2. q. 85.

Hæc definitio non competit, nisi vero Sacrificio; non autem Sacrificio latè accepto, quod complectitur omnia bonorum operum genera in honorem Dei; sic S. Augustinus ait: *Verum sacrificium est omne opus quod agitur, ut sanctâ societate inhereamus Deo.*

S. August. De
Civit. Dei.
lib. 10. cap. 6.

S. Tho. 3. p.
q. 21. art. 2.

Et ut ait Divus Thomas: *Omne illud quod Deo exhibetur ad hoc quod spiritus hominis fertur in Deum, potest dici Sacrificium, secundum illud Psalmi: Sacrificium Deo spiritus contribulatus.*

Ecclesiastici cap. 5. *Sacrificium salutare est, attendere mandatis, & discedere ab iniquitate. Qui facit misericordiam, offert sacrificium:* At in sequentibus sumitur Sacrificium in propria significatione. *Misericordiam volo, non sacrificium:* Osee cap. 6. *Melior est enim obedientia quàm victima.* 1. Regum, cap. 15.

Quæst. 4. Quomodo potest clarè explanari tradita Sacrificii definitio?

Resp. Dicitur & est 1. *Oblatio*, hoc est, actio peculiaris, & determinata, quâ aliquid offertur. Deinde est *oblatio sensibilis*, per quod Sacrificium externum & visibile, de quo hic loquimur, distinguitur à Sacrificio interno,

terno, & invisibili, quod consistit in pia voluntate, quâ quis seipsum offert Deo cum his quæ possidet in perpetuam servitutem. Sacrificium externum & visibile, testimonium est apparens interni Sacrificiî. Quare S. Augustinus ait: *Sacrificium visibile, invisibilis Sa-* Lib. 10. de
crificiî Sacramentum, id est, sacrum signum Civit. Dei
est. Verùm licet regulariter loquendo oblatio cap. 5.
invisibilis, & interior præstantior sit externâ & visibili, & invisibilis accepta sit Deo sine externa, & merè visibili, licet hæc externa non sit grata Deo, qui intuetur cor, sine invisibili, & internâ: attamen nomen Sacrificiî propriè convenit oblationi externæ & visibili, non autem invisibili, quia occulta est, & particularis, & nomine Sacrificiî intelligitur honor publicus, & solemniter exhibitus supremo Domino à Ministro publico; necesse igitur est ut oblatio sit externa.

Tertiò, Est *oblatio soli Deo facta*; quia Sacrificium est verus Patriæ cultus, qui supremæ Majestati solum defertur; unde legimus Exodi cap. 22. *Qui immolat Diis, occidetur, præterquam Domino soli.* Quemadmodum cultus datur internus, quem soli Deo exhibemus, quo ipsum agnoscimus primum, & supremum bonum, principium & finis omnium rerum, & in hac cognitione quam fides inspirat, nosmetipsos humiliter ex animo prosternimus, ac demittimus coram eo; oportebat etiam, ut signum esset exterius, quo testaremur hos venerationis sensus soli Deo debitos: Atqui solum Sacrificium cultum hunc potest significare, si quidem cætera omnia testimonia, & externa signa observationis, & reverentiæ, quæ Deo à nobis exhibentur, sive flectendo genua, sive ad eum dirigendo preces deferri possunt etiam Angelis & hominibus: at Sacrificium

Conc. Trid.
De Sacrificio
Missæ. sess. 12.
cap. 3.

foli Deo reservatur, ac debetur. Et quamvis, ut ait Concilium Tridentinum, in honorem & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueverit; non tamen illis Sacrificium offerri docet, sed soli Deo qui illos coronavit. Unde nec Sacerdos dicere solet: Offero tibi Sacrificium, Petre & Paule; sed Deo de illorum victoriis gratias agens eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in cœlis, quorum memoriam facimus in terris.

s. Aug. lib.
8. De Civit.
Dei. cap. 27.

S. Augustinus nos docet, Sacrificium non posse offerri Martyribus, sed soli Deo. Quis audivit aliquando, ait, stantem Sacerdotem ad altare, etiam super sanctum Corpus Martyris ad Dei honorem cultumque constructum, dicere in precibus: Offero tibi Sacrificium, Petre, vel Paule, vel Cypriane, cum apud eorum memorias offeratur Deo, qui eos & homines & Martyres fecit.

Quod adhuc clarè explicat Divus Augustinus, lib. 20. quem scripsit contra Faustum Manichæum. Populus Christianus, ait, memorias Martyrum religiosa solemnitate celebrat, & ad excitandam imitationem, & ut meritis eorum consocietur, atque orationibus adjuvetur; ita tamen ut nulli Martyrum, sed ipsi Deo Martyrum sacrificemus, quamvis in memorias Martyrum constituamus altaria.

Divus Thomas rationem nos docet, cur Sacrificium soli Deo offerri possit, cum ait: Exterioriores actus Religionis ad interiores ordinantur: anima autem se offert Deo in Sacrificium, sicut principio sua creationis, & sicut fini sua beatificationis; & ideo sicut soli Deo summo debemus Sacrificium spirituale offerre, ita etiam soli Deo debemus offerre exteriora Sacrificia.

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 219

Non alteri visibile Sacrificium offerendum esse noverimus, ait Divus Augustinus, quam illi, cujus in cordibus nostris invisibile Sacrificium nos ipsi esse debemus.

D. Aug. de Civit. Dei. lib. 10. cap. 19.

4. Est Oblatio Deo facta ad profitendum supremum ejus in omnes creaturas dominium: Et hic est omnium finis Sacrificiorum, quæ sunt veluti tributa reddita in testimonium subjectionis nostræ, & plenariæ potestatis quam Deus habet in nos. Hic finis meritum, & premium constituit actus Sacrificii instituti ad summum Deo honorem exhibendum, profitendo omnia ab ipso esse, & pro illius gloria ad nihilum redigenda.

Dicitur *A legitimo Ministro*, quia ad omnes promiscuè non spectat offerre Sacrificium, sed ad specialiter deputatos, ut personas publicas, & præcipuos Ministros ad id peragendum nomine totius populi. In lege naturæ id spectabat ad capita familiarum, ut ad Noë, Abraham, & alios, aut ad eos quibus inspirabat Deus, ut hoc munere fungerentur. In lege scripta, Sacerdotium ad solam Aaron posteritatem pertinebat juxta illud Exodi cap. 33. *Applica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum Filiis suis de medio filiorum Israël, ut Sacerdotio fungantur mihi.* Sed in lege gratiæ adoranda victima, quæ in nostris offertur Altaribus, à solis Sacerdotibus immolari potest, qui hanc potestatem accipiunt dum ordinantur. *Sacerdoti*, inquit Divus Thomas, *cum ordinatur, confertur potestas hoc Sacramentum consecrandi in persona Christi: per hoc enim ponitur in gradu eorum quibus dictum est à Domino, Hoc facite in meam commemorationem. Et ideo dicendum est, quòd proprium est Sacerdotum hoc conficere Sacramentum.*

D. Tho. 3. p. q. 82. art. 1.

Quaest. 5. Quare dicitur Rei externa & sensibilis specialiter Deo consecrata?

Resp. Quia victima oblata debet fieri sacra, ex prophana, & per hanc consecrationem Deo singulariter dedicari; *Id enim significat sacrificare, ac sacrum facere*, ut ait Divus Thomas 2. 2. q. 85. art. 3. ad 3. Hæc consecratio, qua res Deo in Sacrificium oblatae in veteri lege ipsi dedicabantur, fiebat diversis mysticis ceremoniis prolixè relatis in Levitico, quæ ceremoniæ figuræ erant, & umbræ ejus quod agitur in vero Sacrificio, quod in nostris offertur Altaribus; & per hanc consecrationem Sacrificium etiam differt à meris oblationibus, quæ hac consecratione, & dedicatione non egent.

Quaest. 6. Quare dicitur: Per transmutationem, & veram rei oblata destructionem?

Resp. Per hoc, Sacrificium distinguitur à simplicibus oblationibus, ut enim ait Divus Thomas: *Sacrificia propriè dicuntur, quando circa res Deo oblata aliquid fit, sicut quando animalia occidebantur, & comburebantur; quod Panis frangitur, & comeditur, & benedicitur.* Ratio necessitatis hujus destructionis in Sacrificio, est, quia offertur Deo ut solemnis protestatio subjectionis nostræ, quâ ipsum agnoscimus, ut supremum vitæ, & mortis Dominum; & hæc destructio, seu immolatio repræsentat supremam Dei in nos auctoritatem, nosque paratos esse ad perdendam vitam cum Deo placuerit; & quia non licet nobis ipsis necem inferre, substituimus victimam in Sacrificio externo, ut ostendamus dispositionem in qua sumus, vitam nostram sacrificandi pro honore supremæ ejus debito Majestati. Huc accedit, quod omnia tam legis naturæ, quàm scriptæ Sacrificia, repræsentabant Sacrificium Christi in Cruce peragendum,

D. Tho. 2. 2.
q. 85. art. 3.
ad 3.

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 221

ut ait S. Augustinus his verbis: *Hujus veri Sacrificii multiplicia, variaque signa erant Sacrificia prisca sanctorum, cum hoc unum per multa figuraretur*: Atqui hoc Divinum Sacrificium impletum est per destructionem, & immutationem pretiosæ victimæ quæ oblata fuit; oportebat igitur, ut Sacrificia perficerentur per mortem, & destructionem diversarum oblationum quæ Deo in Sacrificio offerebantur; cumque Sacrificium, quod in nostris offertur Altaribus sit repræsentatio & innovatio Sacrificii in Cruce oblati, *Sola offerendi ratione diversa*, ut ait Concilium Tridentinum, perfici debet per destructionem victimæ oblatae.

S. Aug. lib. 10. de Civitate Dei. cap. 20.

Sess. 22. De Sacrificio Missæ. cap. 1.

Quæst. 7. Oportet-ne Sacrificium externum conjunctum esse cum Sacrificio interno?

Resp. Ut Sacrificium integrum sit, & perfectum, esse debet internum simul, & externum: offerre Deo Sacrificium externum sine interno, est offerre signum mendax, & umbram sine corpore, & eodem modo se gerere, ac illi qui multa promittunt sine intentione illa adimplendi, contra illud quod dicitur Joannis

cap. 4. *Spiritus est Deus, & eos qui adorant eum, in Spiritu & veritate oportet adorare.*

D. Aug. de Civitate Dei. lib. 10. cap. 4.

Hic est Dei cultus, ait Divus Augustinus, hæc vera religio, hæc vera pietas, hæc tantum Deo debita servitus. Et idem in Psalmum 77.

ait; *Hoc enim colitur quod diligitur; unde quia Deus rebus omnibus major, & melior invenitur, plus omnibus diligendus est ut colatur, nec colitur ille nisi amando.*

Quæst. 8. Quotuplex est Sacrificium?

Resp. Quadruplex. Primum est antonomastice Sacrificium Patriæ, aut adorationis seu Latreuticum, quo agnoscimus supremum Dei in omnes creaturas dominium; & hoc Sacri-